

Utdrag av flyveblad fra 1944

FRITT LAND

Nr. 48 - 1. årg.

STILLE FØR STORMEN?

Det er stille på hjemmefronten - stille både før og etter stormen. Mobiliseringen av Norges ungdom ble en fiasko for tyskerne i første omgang, men ingen må tro at de vil gi seg av den grunn.

Den avgjørende kamp mot Tyskland er begynt og den tyske hær går fra det ene katastrofale nederlag til det annet. Den tyske propaganda-maskin arbeider under høytrykk og forsøker etter beste evne å gi det tyske folk et annet og for dem fordelaktig bilde av krigen. Og det tyske folk er seg muligens forblinde, men man må regne med at i den tyske militære ledelse sitter det folk som, bortsett fra Hitler, nøkternt og kynisk vurderer stillingen og regner med de muligheter som foreligger. De er fagfolk på sitt område og vet at de ikke kan stoppe de allierte armeers frammarsj; det eneste de kan gjøre er i det lengste å spare sine reserver, mobilisere de resurser de har i Europa og ved en rasjonell fordeling og utnyttelse av disse, i det lengste

De tyske leder kjemper med ryggen mot avgangen. De vet at Tysklands undergang er deres undergang og at de ansvarlige for denne krig og for all redsel og terror mot Europas undertrykte folk ikke vil undgå sin skjebne. Et så blodbestenkt regime vil ikke komme fra sitt ansvar.

De håper derfor at de ved å føre en desperat og oppholdende kamp mot de allierte skal kunne trekke krigen i langdrag, og at tiden skal gi dem en liten sjangse de kan utnytte til sin fordel. De håper at en så veldig koalisasjon, som den mellom de allierte, i langden ikke kan bestå og arbeide uten at det oppstår alvorlige rivninger - og at dette skal bli Tysklands store sjangse.

De vil bli skuffet - det vet vi - men tyskerne vil ikke vite det, tro det eller regne med det. Derfor må vi være klar over og forberedt på at de kommer til å gjøre alt for å forsøke å forlenge krigen.

Selv om mobiliseringen ikke lyktes i første omgang, vil de prøve igjen, og denne gang på en listigere måte. De vil få ungdommen til å føle seg trygg, lokke den tilbake til byene igjen og så en dag slå til, og da på en langt mer drastisk måte enn forrige gang. Da får ikke ungdommen noe varsel og heller ingen sjangse til å komme unna.

Det samme gjelder alle som arbeider på hjemmefronten. Det har vært stille en stund nå, mistenkelig stille, men Gestapo arbeider unner høytrykk. Angiverne er spredt over hele landet -

Mandag 3. juli 1944.

flere enn vi antar. De forsøker å komme inn i illegale organisasjoner og videre oppover mot ledelsen. Det har lyktes før, men må ikke hende om igjen. Alt som kan framskynde frihetens seier, forsøker Gestapo å ødelegge - hensynsløst og med alle midler.

Vi står foran den avgjørende kamp her hjemme. Tyrannene skal ut, og kampen blir hard. Hver eneste mann og kvinne trengs i sluttkampen, og vi har ikke råd til å miste noen ved at det tas unødige sjangser og ikke utvises tilstrekkelig forsiktighet fordi det akkurat for tiden er så stille og fordi seieren er så nær. Vi har ventet og forberedt oss i fire lange år på det som forestår, og vi må alle stå klar når vår time slår - klar til sluttkampen for et fritt land.

KRONPRINS OLAV SOM FORSVARSSJEF.

Regjeringen har ved kgl. resolusjon av 30. juni 1944 beordret HKH Kronprins Olav som forsvars sjef inntil videre, dog ikke lenger enn til det første ordinære statsråd kan holdes i Oslo. General Hansteen vil være nestkommanderende og rangere direkte etter forsvars sjefen. Kronprinsen fyllte igår, søndag, 41 år. I 20 år har han deltatt i statsråd og har unner hele krigen stått ved sin fars side. Mengivenhet og gjensidig beundring preger forholdet mellom dem. Han har deltatt i våre styrkers ledelse og kamper. Enhver som har møtt ham vil erkjenne at han har gjennomgått en stor utvikling. Det er en moden og klok mann som overtar kommandoen; han blir møtt med tillit på alle hold. Han møtes med varme ønsker fra alle våre styrker og hele vårt folk.

SITUASJONEN I DANMARK.

Fra svensk presse henter vi følgende om situasjonen i Danmark: I løpet av fredagen tilspissset den alvorlige situasjon i Kjøbenhavn seg ytterligere. Allerede torsdag aften brøt det ut streik i byen, som i løpet av fredagen utviklet seg til generalstreik. De fleste butikker ble stengt, og byen er uten brød, vann, gass og lys. Det ble bygget barrikader i gatene og spurvognende ble veltet overende. Enkelte steder kom det til skuddveksling mellom dansker og tyskere. Tyskerne har besatt hovedbanestasjonen og troppeforsterkninger kommer til Kjøbenhavn fra Jylland. Tyskerne er i høyeste beredskap og patruljer kjører rundt i gatene med mitraljesene klare.

Fredag aften, etterat noen fagforeningsledere var arrestert, gikk det ut parole om streik.